

[Anden næstformand]

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Hr. Lasse Budtz henviste flere gange til parlamentarismen og til folkestyret, da han sagde, at regeringen havde at rette sig efter et flertal i folketinget. Jeg vil spørge hr. Lasse Budtz, om det ikke generer hr. Lasse Budtz, at denne parodi på folkestyre tilfældigvis har sammensat folketinget sådan, at hr. Lasse Budtz får et flertal om Danmarks sikkerhedspolitik med et antiparlamentarisk, udemokratisk parti som SF. Det er i og for sig fantastisk, at vi i folketinget skal opleve, at Danmarks sikkerhedspolitik bliver styret af komministere; andet er det jo reelt ikke. De er antidemokratiske, de er antiparlamentariske, og det har de vist for ikke så længe siden.

Generer det virkelig ikke Danmarks største parti, at det bygger sit parlamentariske flertal på antiparlamentariske kræfter? Det er en fantastisk situation, vi er i.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Her fik vi jo en prøve på det, der vist hedder det vitterlige vrøvl. Jeg vil ikke gå nærmere ind på det nu, men jeg vil stille et spørgsmål til hr. Lasse Budtz, som jeg synes er meget afgørende. Jeg er meget enig i hr. Lasse Budtz' betragtninger om, at regeringen har brudt med de vigtigste parlamentariske principper, og at det ikke må ske igen, så derfor vil jeg spørge, om ikke det er korrekt, at den dagsorden, som nu er foreslået, helt klart indebærer – hvis der på et af de kommende NATO-ministermøder kommer et communiqué af samme eller lignende indhold som det communiqué, der var tale om på det NATO-møde, der gav anledning til denne debat – et pålæg til regeringen om at få en fodnote ind.

Statsministeren appellerede faktisk lige før til, at folketinget gav ham adgang til netop i den situation at undlade en fodnote, og derfor er det for mig et meget afgørende spørgsmål, og jeg ville være taknemmelig, hvis hr. Lasse Budtz ville besvare dette spørgsmål.

Eva Møller (KF):

For kun 7 uger siden havde vi her i folketinget en debat om det samme emne, som vi behandler nu, nemlig USAs planer om et rumforsvar, det såkaldte SDI-initiativ. Der kunne derfor være grund til at spørge sig selv, om det nu er rimeligt med atter en debat om dette emne eller det blot er spild af tingets tid. Det er dog nok en ufrugtbar synsvinkel at anlægge. Det er langt bedre og mere inspirerende at glæde sig over, at vi lever i et demokrati, som giver os mulighed for at diskutere og øve indflydelse på de beslutninger, regeringen træffer. Det, man derimod kan beklage, er, at debatten skal føres på baggrund af et relativt spinkelt og utilstrækkeligt materiale, og det skyldes, at arbejdet i det sikkerhedspolitiske udvalg midlertidigt er standset, men vi kan jo håbe på, at vi bl.a. gennem debatten i dag kan nå til en sådan afklaring, at vi på ny kan genoptage arbejdet. Baggrunden for dette håb skyldes ikke mindst det alvorlige i emnet.

Jeg sagde ved debatten herom den 26. marts i år, at det måske var det alvorligste, vi nogen sinde kom til at drøfte, at det drejede sig om menneskehedens ønsker om fred, om muligheden for at skabe en tryggere verden, om at nå et skridt videre ad den vej, der kan føre til nedrustning, herunder til afskaffelse af alle atomvåben, og endelig, at det var ønskeligt, om vi kunne bidrage konstruktivt til de drøftelser, der føres og også fremover skal føres af supermagterne om nedrustning, afspænding og sikkerhed.

Disse ord og synspunkter er naturligvis stadig sande og af så alvorlig en karakter, at de forhåbentlig vil ligge i baghovedet på os alle, så vi kan bestræbe os for at føre en debat, der er hævet over snævre, indenrigspolitiske partiinteresser. Når det drejer sig om så alvorlige emner, er det måske i grunden vigtigere at drøfte problemstillinger, holdninger, muligheder og konsekvenser end at udarbejde resolutioner el. lign. Disse sidste bidrager ofte til en fastlåsning af situationen. Jeg bilder mig naturligvis ikke ind, at Danmark som et relativt lille land kan ændre gældende praksis i alle internationale samarbejdsrelationer, hvor der desværre altid bruges megen god tid på udarbejdelse af resolutioner, der ofte hverken er nødvendige eller nyttige.